

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – IEF Service GmbH/HB

(Sprawa C-710/21 ⁽¹⁾, IEF Service)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy – Dyrektywa 2008/94/WE – Artykuł 9 ust. 1 – Przedsiębiorstwo mające siedzibę w jednym państwie członkowskim i oferujące usługi w innym państwie członkowskim – Pracownik mający miejsce zamieszkania w tym innym państwie członkowskim – Praca wykonywana w państwie członkowskim siedziby pracodawcy i co drugi tydzień w państwie miejsca zamieszkania – Określenie państwa członkowskiego, którego instytucja gwarancyjna jest właściwa do wypłaty niezaspokojonych roszczeń płacowych]

(2023/C 127/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: IEF Service GmbH

Strona przeciwna: HB

Sentencja

Artykuł 9 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy

należy interpretować w ten sposób, że:

w celu określenia państwa członkowskiego, którego instytucja gwarancyjna jest właściwa do wypłaty należności z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowników, należy uznać, że pracodawca, który jest niewypłacalny, nie wykonuje działalności na terytorium co najmniej dwóch państw członkowskich w rozumieniu tego przepisu, jeżeli umowa o pracę danego pracownika przewiduje, że zasadnicza część jego działalności oraz jego zwykłe miejsce pracy są zlokalizowane w państwie członkowskim siedziby pracodawcy, lecz – w równej proporcji swego czasu pracy – pracownik ten wykonuje zadania zdalnie z innego państwa członkowskiego, w którym ma główne miejsce zamieszkania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 19.4.2022.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag zittingsplaats Zwolle – Niderlandy) – L. G./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-745/21 ⁽¹⁾, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Dziecko nie urodzone w chwili składania wniosku o azyl))

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka azylowa – Rozporządzenie (WE) nr 604/2013 – Kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – Artykuł 6 ust. 1 – Najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka – Artykuł 16 ust. 1 – Osoba zależna – Artykuł 17 ust. 1 – Klauzula dyskrecjonalna – Wprowadzenie w życie przez państwo członkowskie – Obywatelka państwa trzeciego będąca w ciąży w chwili złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – Małżeństwo – Małżonek korzystający z ochrony międzynarodowej w danym państwie członkowskim – Decyzja odmowna w sprawie rozpatrzenia wniosku i w sprawie przekazania wnioskodawczyni do innego państwa członkowskiego uznanego za odpowiedzialne za ten wniosek]

(2023/C 127/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Zwolle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: L.G.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Sentencja

1) Artykuł 16 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca

należy interpretować w ten sposób, że:

nie znajduje on zastosowania, w sytuacji gdy istnieje stosunek zależności między wnioskodawcą ubiegającym się o ochronę międzynarodową a jego małżonkiem legalnie zamieszkującym w państwie członkowskim, w którym złożono wniosek o taką ochronę, lub między nieurodzonym dzieckiem tego wnioskodawcy i tym małżonkiem, który jest również ojcem tego dziecka.

2) Artykuł 17 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie temu, by ustawodawstwo państwa członkowskiego nakładało na właściwe organy krajowe, jedynie ze względu na najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka, obowiązek rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez obywatelkę państwa trzeciego, gdy w chwili składania wniosku była ona w ciąży, nawet jeśli kryteria określone w art. 7–15 tego rozporządzenia wskazują inne państwo członkowskie jako odpowiedzialne za ten wniosek.

(¹) Dz.U. C 138 z 28.3.2022.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny w Warszawie – Polska) – T.C., Rzecznik Praw Dziecka, Prokurator Generalny

[Sprawa C-638/22 PPU (¹), Rzecznik Praw Dziecka i in. (Wstrzymanie orzeczenia zarządzającego powrót)]

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Urowadzenie dziecka za granicę – Konwencja haska z 1980 r. – Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 – Artykuł 11 – Wniosek lub pozew o powrót dziecka – Prawomocne orzeczenie zarządzające powrót dziecka – Przepisy państwa członkowskiego przewidujące wstrzymanie z mocy prawa wykonania tego orzeczenia w wypadku zgłoszenia żądania przez określone organy krajowe]

(2023/C 127/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy: T.C., Rzecznik Praw Dziecka, Prokurator Generalny

Przy udziale: M.C., Prokurator Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu